

De Pijpkrant

onafhankelijke wijkkrant, uitgever Wijkcentrum Ceintuur, verschijnt 8 keer per jaar, 35ste jaargang, nummer 2 | maart 2005

De Pijp
**WIJKCENTRUM
CEINTUUR**
35 JAAR!

foto Gert Meijerink

- **Aan de ambtenaar die de WOZ-waarde bepaalde •**
- **Cohen ontmoet bewoners Diamantbuurt •**
  - **24 april: Geveltuinendag •**
  - **Het succes van de familie Genco •**
  - **De vogels in mijn straat •**
- **Metamorfose in de Van Goghbuurt •**

Italië centraal op het tiende Babelfestival van het Ostadetheater 11 t/m 19 maart 2005

HET BABELFESTIVAL, intercultureel theaterfestival van het Ostadetheater, staat dit jaar in het teken van Italië. Het evenement vindt plaats van vrijdag 11 tot en met zaterdag 19 maart en laat met theatervoorstellingen, muziek, lezingen en beeldende kunst zien wat de Italiaanse cultuur ons land te bieden heeft. Van Goldoni tot Dario Fo, van opera tot Fellini-filmmuziek, van de Italiaanse keuken in Nederland tot moderne videokunst, etcetera. Een must voor iedere Italië liefhebber!

Het Babelfestival, dat dit jaar zijn tiende editie beleefde, werd op vrijdag 11 maart feestelijk geopend door Jan Coen Hellendoorn, wethouder Kunst van stadsdeel Amsterdam Oud Zuid. Tijdens het eerste weekend verzorgt de groep Quelli di Astaroth, Amsterdamse Italianen die zichzelf 'culturele migranten' noemen, een programma met multi-disciplinair theater (over mediageweld), muziek (canzoni en fusie van het Righini trio) en een tentoonstelling. Prof. Leo Lucassen (UvA) en Daniela Tasca geven een lezing met video-beelden over de geschiedenis van de Italiaanse immigratie in Nederland en videokunstenaar Werther Germondari presenteert recent werk dat onlangs nog te zien was op het Internationaal Filmfestival Rotterdam. Speciaal voor het Babelfestival herneemt het Ostadetheater 'Een Stadstragedie', een stuk waarmee Daniela Tasca de publieksprijs won tijdens het festival Hollandse Nieuwe 2004. Later in de week is er volop aandacht voor het werk van schrijver/ regisseur Dario Fo (winnaar van de Nobelprijs voor literatuur in 1997).

Buiten de muren van het Ostadetheater bouwt kunstenaarscollectief Nova Zembla een 'Toren van Babel' met projecties op gebouwen in de Tolstraat (data). Beeldend kunstenaar Oscar Prinsen stelt bij de Kunstzaak Amsterdam voor iedereen zijn 'Therapeuterette' open voor een goed gesprek. Over heimwee bijvoorbeeld. Naar Italië!

Programmaoverzicht

• vrijdag 11 maart, 20.30 uur: Fellini I Compani. Toegangsprijs: 10 euro (8 euro) • zaterdag 12 maart, 16.30 uur: La cucina in de keuken. Barbara Summa (lezing). Toegangsprijs: 5 euro (4 euro) • zaterdag 12 en zondag 13 maart, 20.00 uur (Italiaans gesproken): Giochi di mano. Quelli di Astaroth. Toegangsprijs: 10 euro (8 euro), zaterdag paspartout 12,50 euro (10 euro) • zondag 13 maart, 14.30 uur. Toegangsprijs: 5 euro (4 euro). Paspartout voor zondagmiddag 8 euro (6 euro): Van schoorsteenvegers tot telemarketeers (lezing) Prof. dr. Leo Lucassen en Daniela Tasca. Aansluitend: Canzoni en popfusion: Edoardo Righini Trio. • 16.00 uur: Toegangsprijs: 5 euro (4 euro) • Cortometraggi (korte films). Werther Germondari. Aansluitend: Canzoni en popfusion; Edoardo Righini Trio • 20.00 uur: Giochi di mano. Quelli di Astaroth (zie zaterdag 12 maart) Toegangsprijs: 10 euro (8 euro) • woensdag 16 maart, 14.15 uur: Nero Corleone (Theater Leeuwenhart) vanaf 5 jaar. Toegangsprijzen: kinderen 4 euro (3 euro), volwassenen 9 euro (7 euro) • 20.30 uur: Knecht van twee meesters. Het Gezelschap. Toegangsprijs: 9 euro (7 euro) •

donderdag 17 maart, 20.30 uur: Een Stadstragedie (Cosmic Theater / Daniela Tasca) Aansluitend: Udspeeler Haytam Safia. Toegangsprijs: 9 euro (7 euro) • vrijdag 18 maart, 20.00 uur: Isabella, drie karvelen en een charlatan (Piccolo Theater Dario Fo) Toegangsprijs: 10 euro (8 euro) • zaterdag 19 maart, 16.30 uur: Pizza en piepers (Marika Viano (lezing met video)). Toegangsprijs: 5 euro (4 euro) • 20.00 uur: Engelen gokken niet (Studenten van de HKU). Aansluitend: L'anomalo bicefalo (liederen) (Piccolo Theater Dario Fo). Toegangsprijs: 9 euro (7 euro) • vrijdag 11 maart t/m woensdag 6 april: Tentoonstelling in foyer. Alma Anselmi (foto's), Gino Calenda di Tavani (etsen), Antonio di Maggio (cibachroom foto's op papier), Pierfrancesco Gava (gemengde technieken op papier, acryl op doek), Ubaldo Sichi (schilderijen), Patrizia Sicuro (gemengde technieken) • Babelfestival op lokatie. Lokatie: Eerste van der Helststraat, zaterdag 12 maart, 13.00, 13.45 en 14.30 uur: Jan Klaassen en Katrijn. Gratis toegang • Lokatie: Eerste Sweelinckstraat: zaterdag 12 maart en zo 13 maart, 12.00-18.00 uur, Instituut voor de Loslopende Mens: Therapeuterette. Gratis toegang • Lokatie: Bibliotheek Cinéto!, Tolstraat 160, woensdag 16, vrijdag 18 en zaterdag 19 maart, 20.00 uur: La Donna Capricciosa (Quirine Melssen). Aansluitend om ca. 20.30 uur: Nova Zembla: Toren van Babel. Toegang gratis • Lokatie: Eettafel Buurthuis Quellijn, Quellijnstraat 62-66, maandag 14 en woensdag 16 maart, 17.30-19.30 uur: Wilfred Klaver (Diner chantant). Prijs 3,70 euro. Reserveren bij buurthuis Quellijn, T. 6620667

Vrijdag 11 maart treedt de jazzsaxofonist Bo de Graaf op met zijn ensemble I Compani (foto Babelfestival).

Ostadetheater. Van Ostadestraat 233D Amsterdam. Reserveren: T. 679 50 96 of via www.ostadetheater.nl. Informatie: T. 671 24 17 of www.ostadetheater.nl. Voor het volledige programma zie www.ostadetheater.nl. Voor het downloaden van het programmaboekje: www.ostadetheater/babel.pdf

Lente in het Hemonykwartier: Grote schoonmaak

EEN NIEUWE LENTE, een nieuw geluid, dichtte de in onze buurt wonende Herman Gorter in de tachtiger jaren van de negentiende eeuw.

Het bestuur van de Stichting Hemonykwartier wil in elk geval een lenteachtig geluid laten horen door het houden van een grote schoonmaakbeurt in het Hemonykwartier. Schoonmaken, dat houdt in: het verwijderen van zwerfvuil uit de straten en dode planten en rommel uit de geveltuinen. Zo luiden we een nieuw voorjaar in, en hopelijk een schone zomer. Want als het eenmaal goed schoon is, houden we het mischien wel (langer) schoon.

Het bestuur zorgt voor de organisatie in samenwerking met de buurtcoördinator Jeannette Swaab en medewerkers van de afdeling Reiniging van het Stadsdeel. Maar het is ook een leuke klus voor buurtbewoners. Een aantal van hen heeft zich al aangemeld als vrijwillig medewerker, maar er kunnen er nog veel meer bij!

De schoonmaakactie wordt gehouden op zaterdag 16 april a.s.. We starten om 11.00 uur met koffie en koek op het Hemonypleintje (kruising Tweede Jan Steenstraat en Hemonystraat) onder de partytent. Om 11.30 uur gaan we aan de slag, we rekenen dat we ongeveer twee uur nodig zullen hebben. Iedereen kan na een glaasje fris om 13.30 uur weer naar huis. Natuurlijk is ook Joep Blaas onze wijkwethouder aanwezig om de eerst vuilniszak te vullen

Wie mee wil doen is welkom en brengt zelf een bezem mee. Het bestuur zorgt voor vuilniszakken en andere nodige materialen.

De schoonmaak gebeurt onder het motto "hoe meer zielen, hoe meer vreugd"; en ook: "vele handen maken licht werk". Met elkaar is het waarschijnlijk zo gepiept!

De geveltuinen in de buurt kunnen op verzoek opgeknapt worden. De tuintjes worden schoongemaakt en desgewenst van nieuwe plantjes voorzien. Buurtbewoners kunnen zich aanmelden door het invullen en inleveren van het strookje aan de brief die zij binnenkort in hun bus kunnen verwachten.

Vrijwilligers voor de grote schoonmaak kunnen zich aanmelden bij Yvonne Breuk, telefoon 6628136; of per e-mail bij joannekruiswijkansen@hetnet.nl. Het bestuur wil graag van te voren weten op hoeveel menskracht we kunnen rekenen, met het oog op de gereedschappen, maar vooral vanwege de hoeveelheid koffie en koek.

Wij verheugen ons op een mooie schoonmaakdag, u ook?

Namens de Stichting Hemonykwartier,

Joanne Kruiswijk Jansen

Programma Rialto Filmtheater april 2005

Speciale voorstelling Wo 20 april 20.00 uur Close-up filmles - Nobody knows La notte di rialto - Positie van vrouwen in de Islam Di 5 april ca. 22.00 uur: The circle van Jafar Panahi, Iran/Italië 2000, 91 min. Di 12 april ca. 22.00 uur: Satin rouge van Raja Amari, Tunesië/Frankrijk 2002, 91 min. Di 19 april ca. 22.00 uur: La saison des hommes van Moufida Tlatli, Tunesië, 2000, 124 min. Di 26 april ca. 22.00 uur: Rachida van Yamina Bachir-Chouikh, Frankrijk 2002, 100 min. **Premièrefilms** Vanaf 7 april: Moolaadé Ousmane Sembene, Senegal/Frankrijk 2004. Vanaf 14 april: Nobody knows van Kore-Eda Hirokazu, Japan 2004. Vanaf 21 april: Private Saverio Costanzo Italië 2004. **Kinderfilm** Vanaf 14 april Première: Sterk als een leeuw van Manne Lindwall, Zweden 2003, 90 min vanaf 8 jaar, Zweeds gesproken, Nederlands ondertiteld. Zondag 1 mei, woensdag 4 mei, zaterdag 7 en zondag 8 mei: Tootletubs & Jyro Mariko van Härkönen en Ismo Virtanen, Finland 2002, 65 min. Vanaf 3 jaar. Geen dialoog. **Moviezone - iedere vrijdag om 15.30 uur en maandag rond 17.45 uur.** 25 en 28 maart, 1 en 4 april: Broken wings van Nir Bergman, Israël 2002, 87 minuten 8 en 11 april, 15 en 18 april: Oasis van Chang-dong Lee, Zuid-Korea 2002. 22, 25 en 29 april, en 2 mei: Johan Crujff - en un momento dado Ramon Gieling, Nederland 2004. Voorfilm: Mercedes NL 2001.

Expositie In april en mei getekende stadsgezichten en landschappen van Dolf Stekhoven. **Nog te zien** Bin-jip van Kim Ki-Duk, Zuid-Korea 2004, 95 minuten en 10e chambre - instants d'audience van Raymond Depardon, Frankrijk 2004, 105 minuten

Voor meer informatie over de films in dit programma zie de website www.rialtofilm.nl of de Rialto programmakrant, l'Empire du Cinéma van april/mei. Rialto Filmtheater, Ceintuurbaan 338, 1072 GN Amsterdam, T: 020 662 34 88, F: 020 671 65 81, www.rialtofilm.nl

De toren van Babel

NA ZONSONDERGANG op wo. 16, vrij. 18 en za. 19 maart 2005 (20.00- 22.00 uur) gaat de lichttoren van Babel 'gebouwd' worden op de gevels aan het plein van de Tolstraat in De Pijp. De ramen van: jongeren-centrum Cinéto!, bibliotheek Cinéto! en de Theosofische Vereniging zullen d.m.v. geprojecteerde beelden (dia's en computergestuurde beamerprojecties) in een levendig schouwspel veranderen. De kunstenaars bouwen deze projecties; omwonenden en andere belangstellenden leveren hiervoor de 'bouwstenen' aan in de vorm van beeld- en tekstmateriaal.

Essentieel hierbij is de vraag: 'Wat ontroert je?' Het aan te leveren materiaal (beeld, tekst of geluid) kan gestuurd worden naar: mail@torenvanbabel.info of kom naar een van de dagen wanneer de Redactietafel zich in de wijk bevindt.

Tijdens de drie Toren van Babelpresentaties is er de mogelijkheid voor het publiek om 'live' te reageren op wat er te zien en te horen is. Het TorenVanBabelTEAM zorgt met behulp van de Redactietafel, die opgesteld is in het Jongeren-centrum Cinéto!, voor interactie tussen het

publiek en de opbouw van de virtuele Toren van Babel. Voor meer informatie zie: www.torenvanbabel.info

Oproep groots zangfestival 100 jaar Albert Cuyper

STICHTING 100 JAAR Albert Cuyper organiseert op zondag 5 juni een speciale zondagsmarkt met een groots zangfestival 100 jaar Albert Cuyper. Hiervoor wordt talent gezocht. Deelname staat open voor zangers en zangeressen, vocale groepen (maximaal 6 zangers/zangeressen) van alle leeftijden

Het wordt een Nederlandstalig Festival (Smartlap, Nederpop, van Johnny Jordaan tot Wim Sonneveld, van Doe Maar tot Normaal). Voor een begeleidingsband wordt gezorgd.

Wil je meedoen? Meld je dan aan via een formulier wat je kan downloaden van de website (www.100jaaralbertcuyper.nl) of telefonisch aan kan aanvragen via telefoonnummer: 020-6766415. Vergeet niet een demo bij je aanmelding op te sturen. Er is een deskundige jury samengesteld met Trijntje en Tjeerd Oosterhuis, Herman Emmink, Toos van de Markt (het Jordaan Duo) en voorzitter Felix Rottenberg. Deze jury kiest op 5 juni het nieuwe talent van de jubilerende markt. De presentatie is in handen van Harrie Slinger. De prijzen blijven nog een verrassing. Gasten zijn: Het Zwanenkoor, DJ'S Groovyollie en DA-Rule.

Voor verdere informatie kijk op: www.100jaaralbertcuyper.nl. Of bel met de Stichting 100 jaar Albert Cuyper, Anke Kuijpers: 6766415 of 0622-584752.

Advertentie: Heeft u hulp nodig wanneer u de deur uit gaat? Verpleegkundige biedt begeleiding en vervoer naar film, restaurant, theater en strand of waarheen u wilt. Bel 681 3883.

De Pijp
WIJKCENTRUM
CEINTUUR

Colofon De Pijpkrant

REDACTIE: Eline Vulsmas, Sandra van Beek, Herbert Koobs, Peter Bosland, Ernie Nauta, Steven Diemel, Marcel Koops, Frans Mensink, Nora Essenstam. EINDREDACTIE: Gert Meijerink, Gaby Steindl. BIJDRAGEN: Lilan Voshaar, B. Meyer, Alies Fernhout. FOTOGRAFIE: o.a. Peter Lange, Abardi, Trudy vd Winkel, Gert Meijerink. OPMAAK: Gert Meijerink. ILLUSTRATIES: Eline Vulsmas. Steven Diemel. DRUK: Dijkman Offset BV. De Pijpkrant is een uitgave van Stichting Wijkcentrum Ceintuur. Hij verschijnt acht keer per jaar in een oplage van 16.500 stuks en wordt huis aan huis bezorgd. Voor vragen, opmerkingen of klachten over de bezorging kunt u terecht bij: Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, 1073 VT Amsterdam (6764800).

Wijksteunpunt Wonen Oud Zuid

In Oud Zuid zijn er verschillende initiatieven op het gebied van wonen: woonsprekuren, huurteams, huurdersverenigingen en bewonersondersteuners / opbouwwerkers. Onder de naam 'Wijksteunpunt Wonen Oud-Zuid' (WSW) zijn al deze initiatieven verenigd in één project met het doel de bewoners van de wijk beter te ondersteunen. Als gevolg hiervan wordt achter de schermen beter samengewerkt, kennis en informatie uitgewisseld en gericht doorverwezen.

EEN GOED VOORBEELD van deze samenwerking is de toename van het aantal bewonerscommissies. Op het spreekuur komen veel mensen met vragen over renovaties. Wat zijn de rechten en plichten, wat kan worden verwacht en moet ik meewerken aan uitplaatsing, zijn veel gehoorde vragen. Vaak blijkt dat het niet gaat om een individuele bewoner, maar om meerdere woningen of panden. Het spreekuur staat de bewoner te woord, maar overlegt ook met de bewonersondersteuning.

Bewonersondersteuning

Over het algemeen worden vervolgens alle betrokken bewoners uitge-

overleg is de verhuurder uitgenodigd om de plannen uit te leggen en de wensen van de bewoners te horen.

De laatste commissie kwam tot stand naar aanleiding van een bewoner op een spreekuur waarvan het pand verkocht was. De oude eigenaar had aan de koper de mededeling gedaan dat alles leeg opgeleverd zou worden, terwijl er nog verschillende huurders woonden. Na een overleg met de nog zittende huurders is de nieuwe eigenaar benaderd.

Kwaliteitsverbetering

Het blijft niet bij een intensievere samenwerking alleen. Bezoekers van de woonsprekuren zijn in december 2004 en januari 2005 middels een enquête gevraagd naar hun tevredenheid met de dienstverlening van de woonsprekuren. Ook de Huurteams hebben de tevredenheid van hun cliënten onderzocht. De resultaten van deze enquêtes moeten leiden tot een verdere professionalisering en verbetering van de dienstverlening. Daarnaast worden de vrijwillige medewerkers van de woonsprekuren ondersteund door professionele krachten en worden er geregeld scholingen voor hen georganiseerd. Ook de Huurdersverenigingen Zuid en De Pijp worden door het WSW ondersteund.

"De eigenaar had, zonder medeweten van de huurders, aan de koper de mededeling gedaan dat de panden leeg waren."

nodigd voor een informatie bijeenkomst. Als blijkt dat er problemen of onduidelijkheden zijn, worden er meerdere bijeenkomsten georganiseerd. Problemen worden zoveel mogelijk collectief benaderd, om te voorkomen dat bewoners tegen elkaar worden uitgespeeld. Prettige bijkomstigheid is dat de bewoners elkaar leren kennen. Zo zijn er alleen al in 2005 drie commissies ontstaan.

Woningbouwvereniging Het Oosten wilde op zeer korte termijn renovatieplannen realiseren, maar gunde bewoners wel erg weinig tijd en keus. Na een bijeenkomst is er een commissie opgericht die in enkele weken tijd samen met Het Oosten een doortimmerd renovatieplan op tafel kreeg. Een plan waarin ook de belangen van de bewoners goed waren vertegenwoordigd.

Elders benaderde een verhuurder individueel de huurders met de mededeling dat iedereen zo goed als akkoord was met uitplaatsing, maar op een georganiseerde bewonersavond bleek het tegendeel. In een volgend

Doel van dit alles is de dienstverlening aan huurders in het stadsdeel verder te optimaliseren. Het is belangrijk dat huurders de weg weten te vinden naar ondersteuning als zij een vraag of een probleem hebben. De deelnemers aan het WSW moeten dus voldoende bereikbaar zijn. Maar het is net zo belangrijk dat de informatie die aan huurders wordt verstrekt kwalitatief van een hoog niveau is. Of het nu gaat om een vraag over de jaarlijkse huurverhoging, over servicekosten of een renovatie: bij het WSW kan je terecht en wordt de vraag beantwoord of krijg je de ondersteuning die je nodig hebt.

De deelnemers aan het Wijksteunpunt Wonen Oud-Zuid zullen in het voorjaar verslag uitbrengen van hun activiteiten in het afgelopen jaar. Dan zullen tevens voorstellen worden gedaan om de bewonersondersteuning in Amsterdam Oud Zuid zo goed mogelijk te organiseren.

Alies Fernhout

Hulp bij het invullen van het bezwaarschrift tegen de WOZ-beschikking konden huurders afgelopen 5 maart krijgen in de WOZ-dubbeldekker van het Comité Stop Dekker op het Marie Heinekenplein.

foto Gert Meijerink

Aan de geachte Ambtenaar die de WOZ waarde van mijn woning heeft bepaald:

Amsterdam, De Pijp, maart 2005

DAT IK NOG EENS het moment zou meemaken een woning te bewonen met een waarde van € 150.000, 330.000 oude hollandsse gulden, kon ik in mijn stoutste dromen niet dromen. Dankzij uw inzet is die droom thans werkelijkheid!

Wat krijg ik er voor terug?

In de woning naast mij, tweehoog-achter heet dat in het jargon van een woning van € 150.000,- 330.000,- hollandsse gulden, dertelde een jong ding vele nachten met jonge vrienden en ook wel vriendinnen. En hoor: daar is ineens het geschrei van een wicht. Die heb ik dus horen maken. Het prachtige donkere mopje heeft een klagelijk geluid als het huult. Ik zou het zo willen knuffelen. Dat doen de minderjarige jongelui steeds minder vaak. Ze testen nu vooral hun stemmen tegenover elkaar. En dan gaat het over zijn omgang met zijn vrienden.

De jongen boven het gezinnetje, driehoog achter in het jargon, is al een poosje op reis. Maar als hij terug komt zal hij 's morgens tussen 9.30 en 10.30 weer heavy metal heavy hard ten gehore brengen als tegengif voor de geluiden beneden hem die hem 's nachts uit zijn slaap hielden.

Mijn benedenbuurvrouw, eenhoog-voor, wil nog wel eens op nachtelijke uren thuiskomen. Ze beschikt over een welluidend Antilliaans stemgeluid. Het is op mijn wekkerradio 00.32 u. Om 1.25 u houdt het op. Ik moet even ingedut zijn. Ik hoor haar stem weer, de rode cijfers geven 2.15 u aan. Wellicht krijgt ze de telefoonkosten vergoed van de Sociale Dienst waarvan regelmatig post op de trap ligt. Zaterdagavond wil ze nog wel eens met een vriendin aankomen om 23.15 u. Luid kakelend. De voordeur knalt dicht, een roffel van hoge hakken op de treden, sleutels in het slot, de dreun van haar deur. De dames zetten het gesprek voort. Naarmate het geluid dempt doordat ze in de keuken bezig zijn met hun nachtelijk Antilliaans hapje, stijgt in mijn kamer de geur van knoflook op.

De stemmen komen terug, op volle kracht. Er wordt ook hartelijk, heel hartelijk gelachen. Muziek zorgt voor de achtergrondvulling. Het gaat er recht gezellig aan toe. Om 1.15 u. dezelfde geluiden als bij binnenkomst, maar nu in omgekeerde volgorde. Ze gaan naar hun nachtelijk werk neem ik aan.

Tegen 04.30 u. word ik wakker door een geluid. Het moet een deur geweest zijn. En ja, mijn benedenbuurvrouw is terug. Ze telefoneert. Het gaat er heftig aan toe. Beste ambtenaar, ik zal u nog wat toevertrouwen: het is de laatste tijden minder vaak, maar het komt ook nog voor dat tegen vijf uur haar "echtgenoot?", "vriend?", "begeleider-voorde-nacht-?" boven komt en haar opeist. Ze heeft wel eens klapjes gekregen omdat ze liever wilde slapen. Dat hoorde ik haar namelijk zeggen: "ik ben moe, ik wil slapen". Hij heeft eenmaal op stoom, een heel hoog ritme, valt me op.

Hoe dan ook, tegen zes uur verdwijnt hij weer. Soms is hij er overdag, dan worden er CD's gedraaid met Antilliaanse hiphopmuziek. Hij houdt van een krachtig geluid. Over muziek gesproken, in het pand naast me is al meerdere keren zodanig in de muur geboord, dat ik dacht dat ik de boor zou zien.

Kennelijk zijn er luidsprekers gemonteerd. Als de bewoner het op zijn heupen krijgt wordt ik getraceerd op Braziliaanse muziek. En dan 5, 6 keer hetzelfde nummer. Ikzelf heb een elektronische piano met koptelefoon, opdat ik niemand stoort. Maar als de muziek beneden mij of boven, of onder, of naast mij tot klinken komt, stop ik maar spelen. Het geluid mengt zich niet erg wel met Schumann.

Sinds een maand mag ik mij als nieuwste aanvulling op het concert des levens, verheugen in het keffend geluid van een hondje in het Braziliaanse pand.

Mejuffrouw boven mij draaide aanvankelijk haar lievelings CD's, maar dat is sinds geruime tijd zeer gematigd. 's Nachts hoor ik haar toiletgang: een paar planken uit 1900 kraken onder haar voeten. De toiletpot heeft bij ons het watergedeelte aan de voorkant, als buurvrouw voor een kleine boodschap gaat, en ik doe

dat toevallig ook, dan is het alsof het in mijn nek klatert. En die sensatie voor slechts € 150.000, dus 330.000 oude hollandsse gulden

O ja, ze heeft sinds kort een vriend, hun voorkeurstijd is rond 16.45 uur. Tenminste op de dagen dat hij tegen 18.00 uur weer moet vertrekken. Als hij blijft overnachten is 05.00 u hun tijd. Rond 6.30 holt ie de trap af, zijn dagelijkse plichten tegemoet. Zij rommelt vervolgens wat aan: verschuift iets rollends dat met een harde tik tegen de muur komt. Soms drie tot vier keer toe.

De radio gaat aan en een vrouwenstem klinkt. Dat geluid is nog doordringender dan natuurlijk stemgeluid. Rond 7.45 gaat de radio uit en zij naar haar werk.

Inmiddels zijn klokslag 7.00 de werkzaamheden aan de metro in de Ferdinand Bolstraat op 35 meter afstand gestart. De ijver van de kraanmachinisten en de betonwagen chauffeurs tot 22.00 u verlaagt al een jaar lang het woongenot. En dat zal nog wel een paar keer het geval zijn.

En dit alles elke dag/nacht in een geluidsboxje van 31 m2 voor slechts € 150.000, 330.000 oude hollandsse gulden.

Weet u, niet zo erg lang geleden kwam uw waardebeoordeling niet verder dan 29.000 hollandsse gulden - wat al een formidabel bedrag mag heten voor 31m2 geluid - toen was het overigens heel wat rustiger, want we hielden, meestal, rekening met elkaar. Nu, voor het asociale bedrag van € 150.000, 330.000 oude hollandsse gulden, kan je sociaal gedrag niet meer verwachten. Als minister Dekker haar zin krijgt, en die zal ze tenslotte in een of andere vorm wel krijgen, mag de huiseigenaar het huurbedrag aanpassen en dat zal hij zeker gaan doen. U helpt hem daarbij door in te stemmen met een onrealistisch hoge waarde, voor 31 m2 gehorigheid.

De gemeentelijke OZBG gaat daaraan vooraf. U hebt geen last van gehorigheid in uw ambtelijke bunker, en zult mij dus niet horen, vrees ik.

Mijn droom verkeert in een nachtmerrie.

Een bewoner uit de Pijp (B.Meyer)

In maart wordt duidelijk dat het voorjaar in aantocht is. Hoewel de nachten af en toe weer eens knap koud zijn bereiden de vogels zich al voor op het komende broedseizoen.

De vogels in mijn straat

foto Nora Essenstam

Deel 6: Wintergasten 3

DE KOOLMEZEN roepen niet alleen meer naar elkaar, maar kondigen met trillers en variaties aan dat zij hier hun territorium hebben. Oude banden worden weer aangehaald met partners, en indringers worden weggejaagd. Dat levert leuke tafereeltjes op van twee mezen tegenover elkaar die rechtstandig een eindje omhoog fladderen en weer op dezelfde plaats neerkomen. Op en neer, op en neer, tot er één eieren voor z'n geld kiest en er vandoor gaat, een eindje achtervolgd door de ander. Dat gedrag als van twee kempaanen tegenover elkaar, zie je bij meer vogelsoorten. Ook wanneer het liefdesparen betreft. Het is of ze elkaar weer moeten leren kennen.

Maar deze lentetekens werden wreed verstoord door Koning Winter. Of was het de voorjaars schoonmaak van Engelen die de kussens opschudden? Moskou aan de Amstel, sprookjesachtig mooi.

Hoe wonderschoon ik die witte wereld ook vind, mijn hart gaat uit naar de vogels. De Mezen zoeken hoog in de bomen de bladknoppen af naar verborgen insectjes, pikken hier en daar aan een vetbol en doen zich te goed aan de zonnepitten uit de graansilo. De Boomkruipers vinden nog wel wat van hun gading in de boomschors, de kieren in de schutting of zoeken de muren af. Maar de vogels die op de grond hun kostje bij elkaar moeten scharrelen hebben het bar moeilijk. Gelukkig heb ik op de binnenplaats achter mijn huis drie voerplekjes op de grond die overdekt zijn. Daar ligt het eten droog en komen de Merels en Houtduiven aan hun kostje. De Zanglijster die sinds een paar weken in de binnentuin vertoeft, wordt door de Merels niet getolereerd. Het arme dier wordt ieder plaatsje ontzegd. Of dat nu een tak is of een plek waar wat te eten ligt. Overal waar het dier neerstrijkt wordt het weggejaagd door het Merelpaar. Vluchten of vechten dus, en de Zanglijster kiest voor vluchten. Aan zingen komt hij nauwelijks toe

of hij wordt weer de hele binnentuin rond gejaagd. Het Roodborstje pikt wel een graantje uit het voederhuisje aan de muur, maar komt niet op de plekken voor Merel en Duif. Hij blijft graag een beetje onder de struikjes. Tenzij er een dikke laag sneeuw ligt natuurlijk. De Grote Gele Kwikstaart scharrelt het liefste midden op de achterplaats rond, daar voelt 'ie zich veilig. Maar deze week heb ik hem niet gezien of gehoord. Waar is hij gebleven in dat barre winterweer?

Er is nog een gast die ik het niet geheel naar de zin kan maken met die sneeuw. Dat is de Vink. Het mannetje draagt een grijze kap die de roestrode zijkant van de kop vrijlaat. Ook zijn borst is rood, maar lang niet zo fel als van het Roodborstje. Het meest opvallend is misschien wel de groene stuit, die goed zichtbaar is als hij vliegt. Net als de witte strepen in zijn vleugels en aan de zijkant van de staart. Die staart heeft aan het uiteinde ook nog een kleine vork. Mevrouw Vink lijkt wel wat op een vrouw Huismus. Een beetje grijsig bruin en van hetzelfde formaat. Niet echt opvallend dus behalve dan de witte strepen en groenige stuit. De Vinken hebben zich min of meer aangesloten bij de Mezen. Samen zitten ze in de boomtoppen de bladknoppen te onderzoeken. En ook een zonnepit wordt door de Vinken niet versmaad. Maar die moet dan wel op de grond gevonden worden, want aan de graansilo hangen dat doen ze niet. Om bij de kern van de zonnepit te komen timmeren Mezen er lustig op los terwijl ze de pit tussen tak en poot vastgeklemd houden. De Vink doet het op zijn manier. Hij neemt de harde zonnebloemzaden in zijn stevige snavel die dikker en groter is en stomper lijkt dan die van de Mezen. Zittend op de schutting kraakt hij de zonnepit beetje bij beetje. Kraken, neerleggen, oppakken, andere kant kraken, neerleggen. Zo, het eerste stukje schil is eraf. Weer oppikken, kraken, neerleggen. Er hangt al een tweede stukje schil bijna los. Nog

(Lees verder op volgende pagina, eerste kolom.)

foto Gert Meijerink

Geveltuinendag 2005: Geurig groen in de geveltuin

EDEREEN KAN op de geveltuinendag op zondag 24 april tussen 10.00 en 15.00 in de Gerard Doustraat terecht voor geurige planten- en kruidenpakketten, klimplanten en nog veel meer groen dat uw tuintje het hele jaar door lekker laat ruiken. Er is advies te halen over plantenkeuze, aanleg en onderhoud.

Infomarkt

De geveltuinendag wordt opgeleurd met muziek en een markt met informatie over allerlei zaken op het gebied van natuur- en milieu. En natuurlijk niet te vergeten allerlei activiteiten voor kinderen.

vrijwilligers gezocht

Mocht u als vrijwilliger mee willen helpen, dan bent u uiteraard van harte welkom.

- Voor de groenmarkt: bakfietsen ophalen, spullen bakfietsen, inrichten van kramen, verkopen van planten, snoeiadvies en plantentips geven;
- Voor de hulpteams: bakfietsen, aarde in geveltuinen scheppen, zand uitgraven, beplanten van geveltuinen;
- Voor het kinderprogramma: natuurspeurtocht, knutselen;
- Voor de catering: vrijwilligers van koffie, thee, fris en lunch voorzien.

Voor vrijwilligers is er, zoals gewoonlijk, lunch en warm eten aan het eind van de dag.

foto Trudy vd Winkel

Meer weten? Bel met Lilian Voshaar 400 45 03 of mail l.voshaar.nmt@wijkcentrumceintuur.nl

Tip de tuin!

Kan de geveltuin van de burens een opfrisbeurt gebruiken? Heeft uw eigen geveltuin een make-over nodig? Wilt u een geveltuin adopteren? Stuur uw buurman/vrouw langs of kom zelf op de geveltuinendag op zondag 24 april 2005. Kom planten ruilen, kopen of (op bestelling) gratis tuinaarde halen. Op de groenmarkt van het wijkcentrum kunt u ook deskundig advies krijgen voor jarenlang groeiplezier van de plantjes in uw geveltuin.

Cursus snoeien

OP ZATERDAG 19 maart a.s. helpen wij u op weg met snoeien. We starten met een stukje theorie, gevolgd door een vragenhalfuurtje om vervolgens aan de slag te gaan in de buurt. Dus neem uw snoeischaar mee! Het begint om 10.00 uur en eindigt rond 13.00 uur.

Aanmelden: bel 400 4503 of mail naar l.voshaar.nmt@wijkcentrumceintuur.nl

foto Gert Meijerink

Te Koop op geveltuinendag

Zonpakket 10 euro

- Achilles millefolium (Duizendblad)
- Agastache rugosa (Anijsplant)
- Chamaemelum nobile (Kamille)
- Cichorium intybus (Cichorei)
- Foeniculum vulgare Giant (Bronze Reuzenvenk)
- Lupinus perennis (Lupine)
- Lyimachia punctata (Puntwederik)
- Malva moschata (Kaasjeskruid)
- Salvia pratensis (Veldsalie)

Schaduwpakket 10 euro

- Alchemilla mollis (Vrouwenmantel)
- Fragaria vesca (Bosaardbei)
- Saxifraga stolonifera (Steenbreek)
- Sedum spectabile (Hemelsleutel)
- Silene dioica (Dagkoekoeksbloem)
- Symphytum grandiflorum (Smeewortel)
- Tiarella wherryi (Schuimbloem)
- Viola odorata (Maarts viooltje)
- Waldsteinia ternata (Waldsteinia)

Kruidenpakket 5 euro

- Allium schoenoprasum (Bieslook)
- Origanum vulgare (Marjolein)
- Rosmarinus officinalis (Rozemarijn)
- Satureja montana (Bonenkruid)
- Thymus vulgaris (Thijm)

De opbrengst gaat naar een goed doel.

foto Trudy vd Winkel

Lente op het Groen Gemaal

HET GROEN GEMAAL is een ecologisch ruilcentrum voor zaden, stekken en planten voor geveltuinen in De Pijp. Wij zijn nu druk bezig met het stekken van ruilplanten voor het komende jaar. Het ruilaanbod varieert van bloeiende planten tot kruiden en klimplanten. Als u niets te ruilen heeft dan kunt u planten tegen een kleine vergoeding kopen.

Wij geven ook advies en hulp bij

beplanting en onderhoud van geveltuinen. Voor verwaarloosde geveltuinen stellen wij een opkikker pakket ter beschikking.

Groen knutselen in Sarphatipark

Kom op dinsdagen mee knutselen met andere buurtbewoners. Bij het knutselen kunt u bijvoorbeeld denken aan takkenrillen, hommelkastjes maken, nestkasten timmeren

en ophangen of beplanting in het park aanleggen. Doe mee aan deze leuke en nuttige activiteiten om onze naturomgeving te verbeteren.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met het Groen Gemaal. Openingstijden zijn maandag t/m vrijdag van 13.00 tot 17.00 uur. Telefoon 664 13 50. U vindt ons in het Sarphatipark in het gebouwtje tegenover de speelplek, ingang Eerste Jan van der

BEESTJES
↓ ↓ ↓ ↓ ↓
in de
BUURT
Eline Vulsma
© 05

Inburgeren met De Pijpkrant

Bewoner: de heer A.A. Kommings

Leeftijd: 87 jaar

Woont in De Pijp sinds: 1957

foto Steven Diemel

Wat doet u zoal deze week?

“Ik doe rustig aan nu ik hier woon in zorgcentrum d’Oude Raai. Ik kan lekker uitslapen, rustig ontbijten. Het lopen is bij mij niet meer honderd procent maar om mij te ontspannen doe ik een boodschap in de buurt. Soms pak ik de tram naar het centraal station en weer terug voor een beetje ontspanning. Familie komt op bezoek. TV kijken doe ik wel, maar daar is niets meer aan. Veertig jaar terug bleef je er voor thuis. Nu kijk ik alleen naar het nieuws en sport. Naar voetbal, ik ben Ajax-supporter.”

Wat heeft u vanmiddag gegeten en hoe kwam u daaraan?

“Erwtensoupe vooraf, verder geloof ik wortelen en aardappelen, een sinaasappel toe. Hollands eten ja. Ik pas mij gemakkelijk aan. Vroeger hadden we één keer in de week Surinaams eten, nu niet meer. Met de directeur was er de afspraak dat we nog een keer Surinaams eten zouden krijgen, maar dat is tot op heden niet gebeurd, ha ha. We hebben drie menu’s, het eten is heerlijk hoor.”

U woont zo’n 48 jaar in De Pijp. Waar kwam u vandaan?

“In Suriname, Paramaribo, ben ik geboren. Na een korte periode in Venezuela te hebben gewoond, ben ik in de zomer van 1956 naar Nederland gekomen. Vanaf ‘57 heb ik met mijn vrouw in de Hemonystraat gewoond. Later ook in de Smaragdstraat.

Ik was kleermaker, mijn hele leven oefende ik het vak uit. In d’Oude Raai woon ik nu acht jaar. Mijn vrouw is vier jaar geleden overleden. We zijn altijd gelukkig getrouwd geweest. Amsterdam was altijd heel

gezellig, nu is dat minder. Maar hier in huis heb ik het naar mijn zin, ik kan goed met de mensen opschieten. In 2003 ben ik naar Suriname geweest. Nee, daar hoef ik niet te wonen, het zou mij niet lukken mij aan te passen aan het leven daar.”

Wat is nou eigenlijk leuk aan De Pijp? “Een rustige, leuke buurt. Geen probleebuurt. Het is er aangenaam leven. Ik heb er altijd met plezier gewoond.”

Wat is beslist vervelend aan De Pijp? “Voorheen was het niet zo goed wonen in De Pijp. De buurt van de Hemonystraat was heel anders, een héle andere tijd. Toen was het in De Pijp wel heel gezellig. Als je dan vanaf de Van Woustraat helemaal over de Albert Cuypstraat liep, dan ontmoette je mensen die je kende. Veel gezelliger, nu is het meer een puinhoop. Voor mensen van een andere leeftijd is dat misschien anders. Maar nu ik wat ouder ben, maak ik mij niet zo druk.”

Wat is voor u de mooiste plek in De Pijp? “De mooiste plek... dat is de Hemonystraat, waar we woonden. Die sfeer, die tijd.”

Welke verslaving heeft u?

“Geen hoor. Vroeger heb ik op een rustige manier wat gedronken met mijn vrouw, ging ik wel eens naar een café. Maar verder niet.”

Wat zijn uw droomwensen?

“Ik heb geen droomwensen, die tijd is voorbij. Ik ben heel gelovig en God dankbaar dat hij mij geholpen heeft in mijn leven. Ik mag nu niet mopperen: ik ben in een goede conditie, ik kan normaal denken, normaal eten. Ik ben een gelukkig mens.”

Steven Diemel

komt de Vink er bekaaid af. Te schuw is hij voor het voederhuisje aan de muur of de overdekte voerplekjes op de grond. En de bladknoppen zijn inmiddels bevroren.

Nog even en dan wordt het echt voorjaar. Maar hoe vertel ik dat aan de Merel die al op 3 maart op een nest zit in een vrijwel kale winterjas-mijn op een tochtige straathoek?

Thuismus

Metamorfose in de Van Goghbuurt

Medio februari was onze burgemeester op het Journaal, omdat hij een belangrijk bezoek bracht aan de stad Chicago. Hij en zijn gevolg gingen daar kijken bij de politie om te zien hoe zij daar omgaan met criminaliteit en overlast. De belangrijkste conclusie luidde: Bestrijd criminaliteit en overlast door de wijken goed in de gaten te houden. Met heel wat minder tam tam bezocht de burgemeester vorig jaar de Van Goghbuurt in De Pijp, waar hij met eigen ogen zag hoe daar met problemen in de buurt wordt omgegaan. Hoe dan? Nou, eigenlijk net als in Chicago!

DE VAN GOGHBUURT lijkt een weinig spraakmakend deel van De Pijp, dat grenst aan de Apollo en Rivierenbuurt en gesitueerd is rond monumentale gebouwen als de Vredeskerk en het Okura Hotel. De Van Goghstraat loopt er doorheen. Het is er rustig en regelmatig slaat de klok van de donkere Vredeskerk, zoals deze dat al 80 jaar doet. Vroeger woonden hier katholieken in huurwoningen van de katholieke woningbouwvereniging. Toen deze langzaam verdwenen, ging het er hier niet meer zo vroom aan toe. Eigenlijk net als in de Diamantbuurt hadden de omwonenden veel last van rondhangende groepjes jongeren, die de omgeving onveilig maakten. Ze verzamelden zich op hoeken, in het verlopen speeltuintje in de doodlopende Van Goghstraat en de duistere poort, die naar de Jozef Israëlskade leidt ... Anders dan in de Diamantbuurt, werd het probleem vrij stil gehouden en in een recordtijd verholpen. De buurt heeft een soort metamorfose ondergaan. Hoe is dat in zijn werk gegaan?

De 35-jarige Rick van Hemert zit in de bewonerscommissie, die ruim twee jaar geleden is opgericht en ver-

antwoordelijk is voor het welzijn in de buurt. Van beroep is Rick psychiaterisch verpleegkundige. Zijn ouders kwamen uit De Pijp en hij is geboren in Amsterdam-West. Sinds zes jaar woont hij op de tweede etage van een huurhuis in de Pienemanstraat (vernoemd naar schilder Pieneman, van wie het schilderij van De Slag bij Waterloo, dat in het Rijksmuseum hangt, beroemder is dan zijn naam).

Ricks gerenoveerde huurwoning is, net als de andere huizen, gehorig. Eerst had hij zijn slaapkamer aan de straatkant. Maar omdat hij 's nachts vaak uit zijn slaap werd gehouden door groepjes jongens die onder zijn raam lawaai maakten, veranderde hij zijn slaapkamer in een werkkamer en verbouwde een ruimte in zijn tweekamerappartement tot slaapkamer.

Toen de woningbouwvereniging Het Oosten een oproep deed aan bewoners om in de bewonerscommissie te komen reageerde Rick, omdat hij

“wel wat wilde” met de overlast en bovendien nieuwsgierig was naar “wie hier wonen”. En met hem nog negen andere buurtbewoners. De commissie begon te onderhandelen met de woningbouwvereniging, de deelraad, het welzijnswerk, de wijk-agent (John Tromp) en de straatopbouwwerkers. Ze troffen maatregelen om de buurt te verbeteren en bewoners in te schakelen.

De belangrijkste verandering was – en dit is nog steeds aan de gang – dat de woningbouwvereniging ermee begon om 49 % van de huurwoningen te verkopen. Een trend, die overal in De Pijp gaande is. Een voordeel is dat er zo een mix van bewoners ontstaat, maar een nadeel dat er minder huurhuizen zijn voor mensen die in de buurt willen wonen.

De woningen, variërend in prijs van 180 duizend tot 310 duizend Euro, verkochten als ‘warme broodjes’; de huizen aan de Jozef Israëlskade gingen het eerste weg. Er kwamen andere mensen – tweeverdieners – wonen, die onmiddellijk begonnen om de boel te verbouwen. Een heleboel huurders zijn verdreven, maar waar zijn ze gebleven? Ietsje meer dan de helft van de huurwoningen zal blijven bestaan.

Andere veranderingen waren de begeleiding van jongeren, door bijv. meer activiteiten voor ze aan te bieden in sporthal De Pijp en in de buurtcentra De Pijp en Cinétoel. En het verlopen speeltuintje in de Van Goghstraat is opgeknapt. Het rulle zand ligt er uitnodigend bij om zandtaartjes in te gaan maken, temidden van de gezandstraalde bakstenen huizen met de karakteristieke driehoekige gevels, waarvan het aanzien is beschermd en dus niet mag veranderen. Het blok is onderdeel van Plan Berlage.

Het is er stiller en schoner op geworden. Er wonen nog wel jongeren, die in staat zijn om anderen aan te trekken om samen te scholen en rotzooi te trappen, maar ze worden in de gaten gehouden. Heeft Rick trouwens vroeger niet samengeschoold met anderen? “Nee”, zegt hij: “Alleen in clubhuisverband.”

Alom wordt meer in de gaten gehouden. Zo is Rick net ter ore gekomen dat een bewoner illegale bouwsels in zijn achtertuin heeft gebouwd die het zicht ontnemen bij de burens. Is dat niet verklikken? “Nee” zegt Rick beslist: “We hebben het recht te weten wat er gebeurt.”

De bewonerscommissie behandelt klachten en geeft een nieuwsbrief uit. Eind 2003 organiseerde ze een kennismakingsdag, waar zo’n honderd mensen op

foto's Peter Lange

Rik van Hemert

afkwamen. De tijd is rijp om een buurtfeest te organiseren; de vraag is nog waar.

Inmiddels heeft de bewonerscommissie een eigen standplaats aan de Van Hillegaertstraat in de voormalige bakkerswinkel tegenover de Aldi. Het is de bedoeling om daar in de toekomst ook spreekuur te houden. Andere plannen die ze wil uitvoeren is de aanleg van meer geveltuinten onder het motto van ‘minder auto’s, meer groen’ en het welkom heten van nieuwe buurtbewoners met bijvoorbeeld zonnebloemen. Bovendien wil de commissie een standbeeld van Vincent van Gogh plaatsen. Dit beeld stond vroeger tussen het Stedelijk en het Van Goghmuseum, maar is sinds de verbouwing van het museum verwijderd en ligt nog ergens opgeslagen.

Rick van Hemert heeft inmiddels veel omringende burens leren kennen en ook weer zien vertrekken. Zoals zijn 92-jarige buurvrouw, die verhuisd is naar het verzorgingshuis d’Oude Raai. De nieuwe bewoners zijn over het algemeen minder sociaal. Rick vindt wel dat “de sfeer anders is dan voorheen”.

De overlast in de Van Goghbuurt is ingetoomd doordat de helft van de huurwoningen verkocht zijn. Het is een efficiënte en gemakkelijke oplossing om op die manier bewoners uit elkaar te drijven. Afijn, de buurt wordt nu gecontroleerd en is rustig. De burgemeester heeft het met eigen ogen kunnen zien. Kennelijk vond hij het nodig er een reisje naar Chicago aan vast te knopen, de stad waar men in het verleden drastisch afrekende met gangsters en alcohol. Wat heeft het allemaal tot gevolg? De criminaliteit en overlast is weg, maar ook de sfeer. Die moet terugkomen, maar dan op een georganiseerde en gecultiveerde manier.

debuurtactief@hotmail.com

Sandra van Beek

Vervolg van 'Vogels in mijn straat'

eens oppikken, kraken, neerleggen. Net zolang tot alle schilletjes op een hoopje voor zijn pootjes liggen en hij eindelijk de kern kan oppeuzelen. Hard werken voor zo'n kleine hapje. En knap hoe hij met die dikke snavel o zo voorzichtig deze harde noot kraakt om de kern heel te houden en deze tussen de schilletjes uit te pikken. Nu alles ondergesneeuwd is,

Wat is 'Buurtmuseum' en 'Dag Beste Buren'?

BUURTMUSEUM: Wat is dat? Het Buurtmuseum, in de Van Woustraat 182, is een laagdrempelige expositie- en ontmoetingsruimte waar u als buurtbewoners gebruik van kan maken. Bijvoorbeeld: U woont in de buurt van de Van Woustraat en u heeft vergaderruimte nodig omdat u in uw buurt over een onderwerp met andere mensen uit uw straat wilt praten. Bent u creatief? Dan zou u bijvoorbeeld het thema 'samenleven' zichtbaar kunnen maken. Of u hebt foto's van vroeger, bijvoorbeeld van de Diamantbuurt. Bij voldoende materiaal kan hieruit een expositie worden samengesteld. Op dit moment kunt u foto's van twee buurtbewoners zien die zij hebben gemaakt in Marokko. Deze blijven nu hangen tot dat er een andere bewoner met een nieuw idee komt.

Wilt u wat doen voor de buurt en gebruik maken van de ruimte of heeft u een kunstzinnig idee? Stuur dan een email naar g.steindl.nmt@wijkcentrumceintuur.nl

Beste Buren Campagne: Wat is dat? Bewoners bedenken en organiseren in 'Beste Buren' activiteiten in hun straat of buurt om het samenleven te versterken, de openbare ruimte te verbeteren of om jongeren en andere culturen een plek in de wijk te geven. 'Beste Buren' hebben op zaterdag 22 januari het islamitische offerfeest weten te combineren met

de nieuwjaarsborrel. Een geslaagde dag die middags begon met 'Beste buren zijn, wat houdt ons tegen', een discussie waar 90 mensen op af kwamen.

Nu houden elke zondagmiddag enkele bewoners (gastvrouw en gastheer) een praatcafé in het nog officieel te openen Buurtmuseum. Afgelopen zondag waren bijvoorbeeld de bewoners van een stukje Mauvestraat uitgenodigd. Zondag 13 maart zijn jonge en oude buren welkom, zondag 20 maart bewoners uit de Van Woustraat/Israelskade en zondag 27 maart zijn de bewoners uit de Tolstraat/Amsteldijk van harte welkom.

Binnenkort worden hopelijk ook in andere delen van De Pijp Buren- of dialoog-bijeenkomsten georganiseerd rond een thema. Bewoners hebben ook al Burendiensten aange-

boden als een buurtwandeling over architectuur en het begeleiden van sollicitantanten.

Meedoen met 'Beste Buren'?
Stuur of een briefje naar 'Beste Buren', G. Doustraat 133, 1073 VT Amsterdam of mail naar g.steindl.nmt@wijkcentrumceintuur.nl. Het Buurtmuseum is te vinden in de Van Woustraat 182

De Pijpkrant zoekt medewerkers

DE PIJPKRANT is altijd op zoek naar vrijwilligers die willen meehelpen de krant te maken. Of het nu om vormgevers gaat, redacteurs, fotografen, auteurs, correctoren en/of notulist. Bel 6764800 en vraag naar Gaby voor meer informatie.

Chiel Vetter (zie foto) maakte de tentoonstelling met het ontwerp voor het nieuwe Noord / Zuidlijn metrostation 'Ceintuurbaan' van architect Hans Ruijsenaars. Op de tentoonstelling in het wijkservicepunt aan de Ceintuurbaan kunnen bewoners hun mening geven. De presentatie lijkt vooral bedoeld voor vakmensen. Desgevraagd zou Vetter zijn moeder er niet naar toe sturen. (Foto: Gert Meijerink)

Minister Dekker gered. Sneeuw zorgt voor duizenden nieuwe woningen.

De Diamantbuurt Cohen nog net geen sinterklaas

Het is bijna onnodig te zeggen dat de Diamantbuurt de afgelopen tijd niet ongemoeid is gelaten. Op de laatste pagina van het zojuist verschenen rapport 'De Diamantgroep' van Dr. H.B. Ferwerda blijkt dat er op maar liefst 22 punten maatregelen zijn genomen ter bestrijding van de overlast. Tijdens een bijeenkomst op 8 maart in het Gemeentearchief aan de Amstel bleek weer eens dat alle aandacht uitgaat naar de wensen van de buurtbewoners.

DE BIJENKOMST had veel weg van een langverwacht bezoek van Sinterklaas. Er was volop koffie, thee, koek en snoep. De bovenzaal van het Gemeentearchief was ingericht als huiskamer. Uiterst rechts en links in de zaal stonden zitbankjes geplaatst met schemerlampen ernaast en daaromheen stoelen. Op het ene bankje zat burgemeester Cohen en de voorzitter van de stadsdeelraad Jaensch en op het andere de schrijver van het rapport Ferwerda en de wethouder jeugdzaam Thesingh. Ze werden omringd door zo'n 70 buurtbewoners en pers. De burgervader kreeg diverse briefjes toegestopt en luis-

over de inrichting van het nieuwe buurtmuseum, dat zij zelf graag burgemeester willen worden, maar dat ze toch graag hun eigen huisje wilden hebben, waar alleen vrouwen mogen komen. De ouderen wilden hun koffieuurtje in het buurtcentrum Cinéto! terug. Iedereen was zoet. Maar de wens van één van de jongens om vrijwillig naar het buitenland op groepsreis te gaan, ging net iets te ver. 'De bomen groeien niet tot in de hemel', antwoordde Cohen vaderlijk, waarbij hij zijn kenmerkende knikkende hoofdgebaar maakte.

Ondertussen zwierven buiten op straat rondom 'het muurtje' de nu door Ferwerda in kaart gebrachte Marokkaanse jongeren. Alles wat er in de 22 punten in het rapport van Ferwerda staat beschreven, is door hun veroorzaakt. Dit zijn ze de punten, letterlijk: er is meer aanbod gekomen voor de groep jongeren tot 17 jaar in buurt-

terde naar de wensen van bewoners, van jong tot oud. Jaensch deed zijn uiterste best om iedereen te leren kennen en hun wensen te noteren. Hun klachten waren redelijk en hun verlangens uitvoerbaar. Zo klaagde een bijstandsmoeder met drie kinderen over ontbrekend speelgoed voor de kinderen wegens gebrek aan geld; op het verlanglijstje van de kinderen stond extra speelgelegenheid en de Mondige Meiden vertelden

huis Cinéto! en in het streetcornerwork, er is extra politie ingezet, vaders zijn bij toezicht in Cinéto! betrokken, moeders bij de aanpak van de nieuwe aanwas, er zijn buurtgesprekken gehouden met bewoners, het generatieconflict is doorbroken, er is cameratoezicht op de overlastlocatie van Woustraat en inzet van mobiel cameratoezicht op overlastlocaties, de voetbalkooi op het Smaragdplein is afgesloten geweest,

er is een locatieanalyse gehouden, de wijkverlichting is aangepast, de softspot is benoemd, de nieuwe aanwas is in beeld gebracht, er zijn oudergesprekken gehouden door justitie, politie en de wethouder, de risicjongeren zijn besproken in jeugdnetwerk, er zijn proactief trajecten bepaald voor jongeren, curatieve en preventieve trajecten, een straatverbod is niet ingesteld voor notoire overlastveroorzakers en er is een netwerk analyse van toonaangevende subjecten.

De helft van deze woorden is onbegrijpelijk jargon. Woorden als 'softspot', 'nieuwe aanwas', 'proactief trajecten' ... hoe kom je er op?

Is er een vervolg op de Diamantbuurt? Ja. Het betreft de ouderen. Twee dames, mevrouw B. Baanvinger en mevrouw M. A. Wiese uit de Granaat- en Diamantstraat. Het is alsof ze zo uit een verhaal of gedicht van Annie M.G. Schmidt zijn komen wandelen. De ene woont al 20 jaar in de buurt, de andere 63 jaar. Sinds het buurtcentrum Cinéto! alleen nog activiteiten organiseert voor jongeren, hebben zij er geen koffieuurtje meer en komen ze bij elkaar op de koffie.

Als iedereen die avond gehoord is, staat mevrouw Baanvinger op. "Jullie hebben het maar steeds over Marokkanen, maar nooit over sociale Nederlanders! Vuilniszakken open op straat, overal hondenpoep, ze maken er een zootje van!" roept ze uit. Iedereen heeft het gehoord. Er volgt een luid applaus.

Even later in de garderobe beneden helpen de dames elkaar in hun jassen en verlaten gearmd het Gemeentearchief. Zo. Ze hebben het eens goed gezegd: Het wordt tijd dat alle Amsterdammers eens in de spiegel kijken in plaats van anderen na te wijzen.

Sandra van Beek

Afgelopen maandag 7 maart discussieerden 50 jonge vrouwen over familie-eer en zedelijkheid. De bijeenkomst in het kader van de Internationale Vrouwendag werd georganiseerd door de Mondige Meiden en Wijkcentrum Ceintuur. Ondanks de mooie en prettige sfeer van de kunstwerkplaats in de Lutmastraat liepen de emoties soms hoog op.

Mondige Meiden over familie-eer

DE GESPREKKEN werden geleid door Malica al Fahmi, Cilay Ozdemir en Malika Bouloué. Alle drie even bevlogen, hoog opgeleid, een leuke baan en maatschappelijk betrokken. "Het is belangrijk dat je je kunt ontwikkelen", zegt Malica al Fahmi, die zelf sociologie en bestuurskunde studeerde en nu mede-eigenaar is van een bedrijf, "want het leven bestaat niet alleen uit trouwen. Bijeenkomsten zoals deze zijn erg belangrijk. Vrouwen kunnen kennis maken met andere meningen en steun aan elkaar hebben"

aan je zelf. Ieder individu heeft zijn eigen verantwoordelijkheid. Voldoet iemand niet aan de door de familie opgestelde gedragsregels dan krijgt degene het etiket 'zwarte schape van de familie' opgeplakt.

Wanneer houd je de familie-eer of de eigen eer hoog? De scheidingslijn is dun, want, wanneer gaat het ten koste van jezelf?

Hoe je je als vrouw moet gedragen kun je lezen in boekjes als 'vrouw en islam'. Wanneer je het hele ABC van goed gedrag volgt blijf je maagd uit zelfrespect, gedraag je je netjes in het openbaar, doe je uit vrije wil een

Familie-eer

Alle individuele leden van de familie worden geacht de familie eer te bewaken en daaraan bij te dragen. Toch vinden de meeste aanwezige vrouwen met een Marokkaanse en Irakese achtergrond dat de familie-eer vooral afhangt van de vrouw. Zeker ten aanzien van zedelijk gedrag. "Het is nu eenmaal makkelijker te controleren bij een vrouw of zij nog maagd is dan bij een man", zegt Fatima. Een familie kan ook een slechte naam krijgen wanneer de broer in de gevangenis zit of een dubieus beroep uitoefent. Toch weegt dan minder zwaar. Meisjes worden meer bewaakt in het gezin dan jongens omdat ouders bang zijn dat hun dochter als slecht wordt bestempeld.

Er waren zowel Marokkaanse en Nederlandse vrouwen die riepen dat familie-eer niet bestaat. Ook al is de familie belangrijk, het ligt toch

hoofdoekje om en rook je stiekem uit respect voor je ouders. Je wilt slotte niet dat mensen over je roddelen.

"Wij als Marokkaanse moslima's hebben geen behoefte om de regels te veranderen, wij leven graag volgens de islamitische regels", concludeert een meid van 18. Toch zijn ook andere geluiden hoorbaar. In de opvoeding van kinderen is open communicatie tussen man en vrouw belangrijk omdat dat een voorbeeld bent voor je kinderen en als moeder moet je jongens en meisjes gelijk behandelen. Het is belangrijk te erkennen dat er een probleem is. De taboesfeer moet worden doorbroken. De imam moet benadrukken dat het volgens de koran geen religieuze kwestie is en dat vrouwen wel degelijk gelijkwaardig zijn aan de man.

G. B.

(advertentie)

 TUINCONCIERGE
Loes Pool
onderhoudt uw tuin
voor een vriendelijke prijs
 020-6791504

Het succes van de familie Genco

foto's Peter Lange

De Genco winkel aan de Van Woustraat. Boven: de baas houdt een oogje in het zeil.

Over de Turkse familie Genco van de Genco winkels in Amsterdam Zuid en Oost is een film gemaakt. Deze documentaire in drie delen van ieder 60 minuten wordt op de donderdagavonden 17, 24 en 31 maart uitgezonden bij de Ikon. Het is een film over drie generaties van een Turkse familie in Nederland. De kijkers krijgen lief en leed te zien, zoals het kan toegaan in een grote familie. Over hoe een moeizaam emigrantenbestaan uitgroeide tot een succesverhaal.

VRIJWEL DAGELIJKS doe ik boodschappen bij de Genco in de Van Woustraat. Ik vind het een aantrekkelijke winkel, in de eerste plaats door het gevarieerde aanbod van vers fruit, vlees, verse groente en kruiden voor een redelijke tot goedkope prijs. En verder door het grote aanbod van (Turkse) kruidenierswaren in mooie verpakkingen met exotische labels, zoals dadels, Turkish delight en olijfolie. Tel daar het geroep in het Turks van het personeel en de rommelige sfeer bij op en ... je bent even in Turkije!

Het personeel is altijd hectisch bezig om de zaak te veranderen en de grote voorraad aan te vullen; er wordt veel gesleept met lege en volle kratten. Je kunt zelf uit de partijen kiezen, waar meestal het prijskaartje aan ontbreekt. Vaak zie je de uiteenlopende klantenkring bij de kassa – soms staan er rijen – met grote plastic tassen vol tomaten en paprika's. De stoere mannen van de vleesafdeling met hun bebloede

schorten voor zijn zo gewend om kilo's vlees af te wegen voor de klanten, dat ze maar raar opkijken als je vraagt om een paar lamskarbo-naatjes! Tot voor een paar maanden zaten er meestal vrouwen achter de kassa. Onder wie een meisje dat altijd een gekleurde sjaal om haar hoofd droeg. Daaronder verborg ze gedeeltelijk haar gezichtje, zo mooi als een wassen poppetje. De laatste tijd zitten er mannen achter. Soms staan er nog een paar bij, die service verlenen door je boodschappen in te pakken, zoals ze dat in de Amerikaanse supermarkten gewend zijn te doen. Kom daar maar eens om bij AH!

In de film die nu over de Genco gemaakt is, gaat het niet zozeer om die bedrijvigheid en de klanten in de zaak (al komen deze er soms even in voor), maar juist over de familie Genco zelf en hoe ze het gemaakt heeft. Zo wordt de oprichting van de zaak, de inkoop bij de veiling, het werken met de familie, de boekhouding en hoe de familie bij elkaar

blijft inzichtelijk gemaakt voor een groot publiek.

Na talloze schoonmaakbaantjes begon Mustafa in 1972 zelfstandig te werken in zijn eigen islamitische slagerij. Deze groeide uit tot een supermarkt met meerdere filialen. Het succes is te danken aan de hele familie, die in de zaken meewerkt. De film concentreert zich op de Genco in de 1e Van Swindenstraat in Oost. Anders dan die in de Van Woustraat, wordt deze nog bijna dagelijks gecontroleerd door het Genco stamhoofd Mustafa. Altijd vrezende de nazaten zijn komst, omdat hij geen kleinigheid over het hoofd ziet ("Waarom ontbreken de prijskaartjes? Zijn die druiven niet rot?") Alles moet in orde zijn.

De familie wordt bij elkaar gehouden door de zaak. Iedereen moet meehelpen en daar wordt door elkaar ook voortdurend op gewezen. De islam speelt een rol (één van de familieleden bezoekt de moskee), maar niet nadrukkelijk. De Nederlandse rechten en plichten worden geres-

pecteerd, maar de familie moet wel Turks blijven en niet 'Nederlands' worden. Assimileren en het hogerop zoeken lijkt vooralsnog geen streven. Als één van de kleinzonen liefdesverdriet heeft over een mislukte relatie (vermoedelijk met een Nederlands meisje, maar dit wordt niet expliciet in de film verteld) wordt een oplossing gezocht in het halen van een bruid voor hem uit Turkije. Het huwelijk vindt vrijwel meteen plaats, maar dan krijgen ze te maken met de nieuwe Nederlandse emigrantenwet, die de bruid voorlopig verbiedt zich bij haar Nederlandse echtgenoot te voegen in Nederland. Ze zullen formeel maar liefst drie jaar moeten wachten eer ze hier kan komen! Er wordt naar een andere oplossing gezocht.

Niet iedereen gedraagt zich precies volgens de familieregels. Zo heeft één van de kleinzonen een Nederlandse vriendin. Wordt die Nederlandse in de familie geaccepteerd? Het wordt in de film in het midden gelaten, maar het lijkt er niet zo op. En zoon Mehmet, die de supermarkt van zijn vader overnam, heeft deze nu overgedragen aan zijn zoon en is zelf een restaurant begonnen (hij is mede eigenaar van het Badhuis in de

Javastraat).

Voor al in de eerste twee delen wordt het wel en wee met veel humor gebracht. De makers Hans Pool en Maaik Krijgsman lieten in de montage van de film hun vragen weg en de mensen zelf aan het woord. Op die manier presenteert de familie zich als het ware zelf aan de kijkers. Het tweede deel is het spannendst, omdat daarin de familie naar Turkije vertrekt om de kleinzoon uit te huwelijken. Het derde deel is nogal saai als het gaat om allerlei administratieve kwesties, zoals formaliteiten regelen van zoon Mehmet bij de Kamer van Koophandel. Ook de moord op Theo van Gogh – die zich in de buurt van de zaak afspeelde – blijft niet onbesproken, zij het oppervlakkig. Over het algemeen is het een leuke film, waarin niet al te moeilijk gedaan wordt over soms schaamtevolle (familie)kwesties.

Niet alle familieleden deden mee. Toen ik de maandag na de première gewoontegetrouwd boodschappen deed bij de Genco en één van de Genco's achter de kassa over de film aansprak, riep ze meteen: "Nee, ik niet! Ik ga niet op tv, hoor!"

Sandra van Beek

